

Urantia-kirja juutalaisen näkökulmasta

MARTIN GREENHUT

Urantia-kirjan lukija vuodesta 1970

Olen käynyt Tal-mudical Academy High Schoolin ja suorittanut loppututkinnon Yeshiva Collegessa New Yorkissa. Kuuden vuoden ajan opiskelin myös Yeshivan juutalaisessa opettajainstituutissa (Hebrew Teachers Institute). Koko nuoruusaikani noudatin erittäin aktiivisesti juutalaista elintapaa ja olin seurakuntaelämään osallistuva puhdasoppinen Yeshivan opiskelija aina siihen asti, kunnes viimeisenä yliopistovuoteni päätin luopua ortodoksijuutalaisuudesta, joka merkitsi eristäytymistä muusta maailmasta. Minusta tuli juutalainen, josta Israelissa nykyään käytetään nimitystä ”ei-uskonnollinen juutalainen”. Yksinkertaisesti sanottuna minä luovuin ortodoksisista sitoumuksistani ja tavoistani ja elin agnostikkona – suhtautumatta silti vihamielisesti uskontoon – ainoastaan kykenemättömänä liittymään mihinkään ahtaaseen oppijärjestelmään. Uskoin, että jos Jumala on olemassa, hän ei rakasta mitään maailman kansoista enemmän kuin muita eikä varmasti sulje ketään ihmistä iankaikkisen elämän ulkopuolelle vain siksi, että tämä on syntynyt väärän uskonnon piiriin.

Kristinuskoon liittymiseni esteenä oli minun juutalaisena tuntemani mielipaha kristittyjen osoittamasta antisemitismistä. Kasvoin toisen maailmansodan aikana, ja teini-ikäisenä näin

ensimmäiset natsien harjoittamaa joukkotuhoa koskevat filmit, jotka esitettiin todistusaineistona Nürnbergin oikeudenkäynneissä. Aina kuullessani otteita Uudesta testamentista pidin niitä juutalaisvihamielisinä opetuksina enkä niin muodoin halunnut lukea kirjaa.

Omistin elämäni maailman parantamiselle, mikä saattoi minut kosketuksiin kaikenlaisten ihmisten kanssa. Toimiessani tohtori Martin Luther King Jr:n kansalaisyhteisöjen puolesta taistelevassa liikkeessä tulin usein käyneeksi mustien kirkoissa, ja siellä tulin ensi kerran tietoiseksi Jeesuksen rakkaudesta.

En ollut vakuuttunut siitä, että asiat olivat niin kuin meille opetettiin. Elin aina toivossa enkä koskaan luopunut iltarukouksestani (Kriat Shema): ”Kuule, oi Israel, Herra, meidän Jumalamme on yksi. Ja rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sielustasi, koko sydämeäsi ja koko voimastasi.” Tiesin vain, että Hän oli jossakin, mutta en tiennyt, missä.

Kävi niin, että totuudenetsintäni saattoi *Urantia-kirjan* käsiini, ja siitä päivästä alkaen olen omistautunut sen opiskeluun ja sen opetusten soveltamiseen käytännössä.

Urantia-kirjaan syventyminen merkitsi sitä, että minun oli oltava vastaanottavainen uudelle totuudelle, ja tämä prosessi on merkinnyt jatkuvasti lisääntyvää elämän ja tässä maailmassa kohtaamiemme ongelmien ymmärtämistä. Se johti minut uskon porteille, jotka avautuvat, kun kolkutan niitä.

Suurimman pulman minulle juutalaisena muodostivat opetukset Paratiisin-Kolminaisuudesta, mutta huolellinen tutustuminen *Urantia-kirjan* I osaan karkotti kaikki nämä epäilykset. Mitä Jeesukseen tulee, *Urantia-kirja* antoi minulle mahdollisuuden kohdata hänet Galilean juutalaisena. Minun ei suinkaan tarvinnut ruveta ”kristityksi”. Jos minulta nykyään kysytään,

mikä uskontoni on, sanon epäröimättä olevani juutalainen.

Jeesuksen tunteminen juutalaisena on suunnaton ilonaihe. *Urantia-kirja* tuo esiin Jeesuksen juutalaisen kasvatuksen, koulutuksen ja rodullisen elämännäkemyksen tavalla, joka antaa minulle mahdollisuuden samastua häneen juutalaisena. Hänellä oli samanlainen koti ja koulutus kuin minullakin, hän kävi synagogassa kuten minäkin, ja hän eli juutalaisen kulttuurin parissa, joka ei ole tähän päivään mennessä merkittävästi muuttunut. Hänen siteeraamansa rukoukset ja raamatunkohdat olivat samoja, joita itse käytin; hän osallistui pääsiäisenviettoon ja luki toora; hänet otettiin seurakunnan jäseneksi Bar Mitzvah -seremoniassa, ja hänen opettajansa oli hashen. Hänen apostolinsa olivat Galilean juutalaisia, ja myös hänen varhaisimmat seuraajansa olivat juutalaisia.

Paavalin kristinuskon sisältämät Jeesuksen opetusten vääristelyt sekä hänen apostoliensa tekemät virheet heidän saarnatessaan uskontoa Jeesuksesta Jeesuksen uskonnon asemesta vaaransivat evankeliumin sanoman. Kristinuskon opinkappaleet neitseestä syntymisestä ja oppi sovitukselta verenvuodatuksen kautta (Jeesuksen ristiinnaulitseminen ihmisten syntien sovitusuhrina) ovat mielestäni vieraannuttavia ja myös halventavat Jeesuksen suurenmoista lahjoittautumista ja sitä totuudellista elämää, jonka hän keskuudessamme eli. Jumalan rakkauden julkituonti Ihmisen Pojan ihmiselämässä tulee ikuisesti rikastuttamaan meitä hengellisesti.

Muiltakin osin *Urantia-kirjan* ilmoitukset ovat sekä haastavia että mieltä ylentäviä, innoittavia ja ylivertaisia.

Mielestäni jokainen juutalainen, joka syvenyy *Urantia-kirjaan*, saa paitsi syvällisen käsityksen omasta uskonnostamme myös hyvät mahdollisuudet ymmärtää Herramme ja Luojamme opetuksia, hänen, joka eli täällä yhtenä meistä tehden taivaallista Isää tunnetuksi eläessään inhimillisen elämän meidän keskuudessamme.

Juutalaisessa perimätiedossa on joitakin erityisen kiinnostavia *Urantia*-ilmoitukseen liittyviä seikkoja, jotka ovat minulle tärkeitä.

Helluntai on juutalaisten Shavuot-juhla. Se on Hag HaBikkurim – uutishedelmien juhla.

Siitä käytetään myös nimeä Z'man Ma-tahn Torateinu – tooran antamisen aika.

Helluntaipäivää, jolloin Jeesus vuodatti To-tuuden Henkensä kaiken lihan ylle, juutalaiset juhlivat päivänä, jolloin toora annettiin maailmalle Mooseksen kautta.

Pääsiäisenä, jota vietetään juutalaisten orjuudesta vapautumisen muistoksi, Jeesus halusi juhlia hengellisten vankien vapautumista muisto-echoollisen muodossa. Pääsiäisateriaan kuuluva ”matsa” (happamaton leipä), vapauteen pääsyn vertauskuva, ja viini, ”siunausmalja”, symboloivat nyt elämän leipää, Jumalan totuutta, ja elävää vettä, Jumalan henkeä, joka virtaa ikuisesti koko luomakunnassa.

Koska olin osallistunut pääsiäisenviettoon koko ikäni, oli minulle *Urantia-kirjan* luettuani suuri elämys miettiä näitä uusia merkityksiä. Uskon, että pääsiäisriittien on täytynyt olla Jeesuksen suosikkirituaali, ja aloittamalla lihottoman pääsiäisenviättötavan hän antoi erittäin selkeän opetuksen uhrista ja palvonnasta. Tulluani *Urantia-kirjan* lukijaksi olen viettänyt monia muistoechoollisia, enkä ole koskaan unohtanut näitä erityismerkityksiä.

Hanukka on toinen juhla, jolla on erityinen merkitys minulle juutalaisena urantiaanina. Hanukan ihme – osoitus Jumalan osallistumisesta temppelein uudelleenvihkimisen juhlaan, joka tapahtui vain muutama sukupolvi ennen Jeesuksen syntymää – saa aivan erityisen merkityksen, kun tajuaamme, että se merkitsi näyttämön valmistamista Jeesukselle hänen tullakseen temppeleihin ilmoittamaan maailmalle Isästä.

Minusta tuntuu, että Urantian uudessa kultissa tulee olemaan kolikka synagogaa varten. Käytän siitä nimeä ”Kehilat K'far Nachum”, Kapernaumin seurakunta, synagoga, jossa Jeesus ilmoitti julkisen toimintansa alkamisesta. Kapernaumin alkuperäinen synagoga kaivettiin äskettäin esiin, ja sen kulmakivistä löytyi muistolaatta, joka oli omistettu roomalaiselle sadanpäämiehelle, joka oli lahjoittanut varat synagogan rakentamiseksi.

Lähde: Fellowshipin internetsivusto
Käännös: Leena Kari